

Zákon o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních – předání a převzetí trestního řízení, *ne bis in idem*, obecná úprava uznání a výkonu cizozemských rozhodnutí

JUDr. Přemysl Polák, Ph.D.
JA SR Omšenie, 21. 9. 2015

Předání trestního řízení/trestního oznámení/spontánní informace

- **Postup podle hlavy III dílu 1 ZMJS lze použít pouze v případě, že pro skutek, který je předmětem předání, bylo v ČR zahájeno trestní řízení, nikoli tedy např. v rámci postupu podle § 158/1 tr. ř., který zahrnuje šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele, prováděná policejními orgány nebo jinými orgány nikoli podle tr. ř., ale podle jiného právního předpisu, zpravidla podle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR (viz výkladové stanovisko NSZ z 2. 2. 2012 č. 1/2012).**
- **Předání spontánní informace do cizího státu upraveno v § 56/1,2 ZMJS, předání trestního oznámení do cizího státu v § 56/3 ZMJS.**

Možnost a důvodnost předání trestního řízení - § 105/1

- **Rozšiřuje se okruh států, do kterých lze trestní řízení předat – v předchozím § 448/1 tr. ř. jen aktivní personalita a částečně teritorialita, nyní všechny tituly pro výkon jurisdikce.**
- **Je-li o převzetí trestního řízení žádáno v bezesmluvním styku, uplatní se § 105/1 ZMJS zcela, je-li o převzetí trestního řízení žádáno na základě mezinárodní smlouvy (viz § 2/d) ZMJS), uplatní se potud, pokud to mezinárodní smlouva nevyklučuje (viz § 3/2 ZMJS).**

Možnost a důvodnost předání trestního řízení - § 105/2, 4

- V § 105/2 ZMJS stanovena podmínka, že lze důvodně předpokládat, že účelu trestního řízení bude v cizím státě dosaženo lépe než v ČR, která je dále konkretizována v § 105/4 ZMJS **demonstrativním výčtem základních okolností**, které dožadující justiční orgán ČR při posouzení důvodnosti předání trestního řízení do cizího státu musí vzít v úvahu a se kterými se též musí vypořádat v žádosti o převzetí trestního řízení (viz § 107/1/d) ZMJS).
- V § 105/2 ZMJS dále stanovena podmínka, že na území ČR **byly shromážděny veškeré dostupné důkazy** – je tedy třeba řádně odvést „svůj díl“ práce a nevystavovat dožádaný stát tomu, že by úkony, které již mohly být v ČR provedeny, zde musel následně vyžadovat cestou právní pomoci.

Možnost a důvodnost předání tr. řízení - § 105/3 a § 11/1/k) tr. ř.

- V § 105/3 ZMJS stanovena **negativní podmínka předání trestního řízení do cizího státu – rozpor s některým z mezinárodních závazků ČR v oblasti lidských práv a základních svobod** ve smyslu § 91/1/h),o),p) ZMJS, důsledkem nemožnost předání trestního řízení do cizího státu.
- Na zpřísnění podmínek pro předání trestního řízení do cizího státu navazuje **zavedení nové překážky věci pravomocně rozhodnuté vůči rozhodnutím soudů cizích států v § 11/1/k) tr. ř.** (uložení trestu nebo ochranného opatření s klauzulí výkonu, upuštění od potrestání, zproštění obžaloby). Mají-li orgány ČR v orgány cizího státu takovou důvěru, že s nimi hodlají sdílet odpovědnost za provedení trestního řízení, měly by též respektovat výsledek, k němuž dospějí, přinejmenším u těchto typů rozhodnutí.

Oprávnění k podání žádosti, role ústředních orgánů a přímý styk - § 106

Vymezení role ústředních orgánů a procesních orgánů při předání trestního řízení do cizího státu v § 106 ZMJS do značné míry vychází z předchozího § 448/2-4 tr. ř. – státní zástupce nebo soud, který v daném okamžiku vede trestní řízení, je prvotním hybatelem, ústřední orgán aktivním prostředníkem. Aby ústřední orgán mohl zajistit, že postup vůči cizím státům v oblasti předávání trestního řízení do cizího státu bude jednotný a bude respektovat určitá pravidla vyplývající ze ZMJS (viz zejména § 4, § 12, § 13, § 105, § 107, § 108), mezinárodní smlouvy nebo praxe dosavadního styku s cizozemskými orgány, bylo nově výslovně stanoveno, že jeho stanovisko je pro justiční orgán závazné. Přímý styk nadále vázán na mezinárodní smlouvu (viz § 2/d) ZMJS).

Žádost o převzetí trestního řízení – § 107

- V § 107/1 ZMJS stanoven **demonstrativní výčet základních obsahových náležitostí**, u tzv. vazebního předání trestního řízení do cizího státu viz též § 110/2 ZMJS, podrobnější úprava obsažena v interních předpisech NSZ a MSp. Náležitosti stanovené mezinárodní smlouvou mají přednost (viz § 2/d) a § 3/2 ZMJS).
- V § 107/2 ZMJS vymezeny **přílohy žádosti**, u trestního spisu preferována ověřená kopie, v přípravném řízení často vhodnější podstatná část spisu. Věcné důkazy se připojí, je-li to možné, tj. pokud nemají zvláštní režim nakládání (např. omamné a psychotropní látky, zbraně, výbušniny) nebo je z jiného důvodu není možné nebo vhodné zaslat poštou (např. velikost, hodnota) – potom se připojí jejich seznam a dohodne postup podle § 10/3 ZMJS.
- V § 107/3 ZMJS stanoven **podklad pro poskytnutí dodatkových informací či doplnění cizozemskému orgánu na jeho žádost před rozhodnutím o převzetí trestního řízení**. Potřebuje-li dožádaný stát po rozhodnutí o převzetí trestního řízení provádět úkony trestního řízení na území ČR, musí požádat o právní pomoc (viz § 47 a násl. ZMJS).

Dočasné upuštění od některých úkonů trestního řízení - § 108

- **Nový typ mezitímního rozhodnutí, který se uplatní v případě předání trestního řízení do cizího státu v kterémkoli stádiu.**
- **U předání trestního řízení do cizího státu ve stádiu před zahájením trestního stíhání nebo ve stádiu vykonávacího řízení za předchozí úpravy podobný typ rozhodnutí chyběl.**
- **U předání trestního řízení ve stádiu trestního stíhání toto rozhodnutí nahrazuje rozhodnutí o přerušení trestního stíhání podle § 173/1/d) tr. ř., které je nepružné např. v případě rozsáhlejších oprav nebo doplnění žádosti o převzetí trestního řízení požadovaných ústředním orgánem nebo v případě potřeby provedení neodkladných nebo neopakovatelných úkonů po předání trestního řízení do cizího státu a zcela nevyhovující u tzv. vazebního předání trestního řízení do ciziny.**

Dočasné upuštění od některých úkonů trestního řízení - § 108

- O dočasném upuštění od některých úkonů trestního řízení je třeba rozhodnout **před předložením žádosti** o převzetí trestního řízení **NSZ nebo MSp** nebo **v přímém styku před odesláním** takové **žádosti do cizího státu**.
- Rozhoduje se **usnesením, proti němuž není stížnost přípustná**. Důsledkem takového rozhodnutí je
 - **nemožnost pokračovat v trestním řízení v ČR, včetně nemožnosti vykonat trest nebo ochranné opatření, s výjimkou neodkladných nebo neopakovatelných úkonů** (viz § 160/4 tr. ř.) **a úkonů nezbytných k předání trestního řízení do cizího státu** (včetně např. vazby u tzv. vazebního předání),
 - **stavění běhu promlčecí doby u promlčení trestní odpovědnosti** (viz § 34/3/g) tr. zákoníku).

Není však vyloučeno provádění úkonů trestního řízení na území ČR pro účely trestního řízení vedeného v převzaté věci v dožádaném státě na základě žádosti tohoto státu o právní pomoc (viz § 47 a násl. ZMJS – půjde o úkony právní pomoci pro účely trestního řízení v cizím státě, nikoli o pokračování trestního řízení v ČR).

Dočasné upuštění od některých úkonů trestního řízení - § 108

- Také o ukončení dočasného upuštění od některých úkonů trestního řízení je třeba **rozhodnout**, a to **usnesením**, proti němuž není stížnost přípustná (viz § 141/2 tr. ř.).
- Výčet důvodů pro toto rozhodnutí v § 108/4 ZMJS vychází z předchozího § 448/6 tr. ř., pouze bylo nově doplněno písm. a), v němž je pamatováno na možnost zpětvzetí žádosti o převzetí trestního řízení, a v písm. e) postačí pouze jeden opakovaný dotaz.
- Tento **výčet zahrnuje** nejen **případy, kdy se jurisdikce vrací ČR a kdy v ČR má být v trestním řízení pokračováno**, ale i **případy, kdy konečné meritorní rozhodnutí vydané v převzaté věci v dožádaném státě vytváří v ČR překážku věci pravomocně rozhodnuté** (viz § 11/1/j) tr. ř. ve spojení s příslušným ustanovením mezinárodní smlouvy nebo nově doplněné § 11/1/k) a § 11/2 tr. ř.) **nebo je lze považovat za postačující ve smyslu § 172/2/b) tr. ř. a kdy z tohoto důvodu má v ČR dojít již pouze k zastavení trestního stíhání** (viz § 172/1/d), § 172/2/b), § 188/1/c),2, § 231, § 314c/1/a),b) tr. ř.) nebo k odložení věci (viz § 159a/2,3 tr. ř.) – srov. dikci „řízení ukončí“ v § 108/4/d) ZMJS.

Možnost převzetí trestního řízení z cizího státu - § 112

- **Rozšiřuje se okruh věcí, v nichž lze převzít trestní řízení z cizího státu**, zrcadlově k možnosti předání trestního řízení do cizího státu podle § 105/1 ZMJS – v předchozím § 447/1 tr. ř. jen aktivní personalita, nyní **všechny tituly pro výkon jurisdikce** (viz § 4 až 9 tr. zákoníku).
- Je-li o převzetí trestního řízení rozhodováno **v bezesmluvním styku**, uplatní se **§ 112 ZMJS zcela**, je-li o převzetí trestního řízení rozhodováno **na základě mezinárodní smlouvy** (viz § 2/d) ZMJS), uplatní se potud, **pokud to mezinárodní smlouva nevyklučuje** (viz § 3/2 ZMJS).
- **Postup podle hlavy III dílu 2 ZMJS lze použít pouze v případě, že pro skutek, který je předmětem předání, bylo v dožadujícím státě zahájeno trestní řízení.** Srov. **přijímání spontánních informací a trestních oznámení z cizích států** podle § 42/3 ZMJS.

Rozhodnutí o převzetí trestního řízení

- § 113 až 115

Jinak mají změny u úpravy převzetí trestního řízení z cizího státu zpravidla povahu **dílčích zpřesnění či doplnění**:

- **doplnění výslovné úpravy postupu při „nepřevzetí“ trestního řízení z cizího státu** do § 113/1 ZMJS (tj. že se nerozhoduje a žádost se dožadujícímu státu vrací s dopisem obsahujícím vysvětlení důvodů „nepřevzetí“),
- **doplnění výslovného podkladu pro vyžádání jednak dodatkových informací od cizozemského orgánu** (viz § 113/3 ZMJS), **jednak zpráv od orgánů veřejné moci** (viz § 113/4 ZMJS), např. zprávy o občanství osoby, ohledně níž je žádáno o převzetí trestního řízení nebo opisu z evidence RT, potřebných pro rozhodnutí o žádosti o převzetí trestního řízení,
- **doplnění výslovné povinnosti orgánu, který rozhodl o převzetí trestního řízení, informovat cizozemský orgán o svém rozhodnutí** (viz § 113/5 ZMJS) **a o výsledku trestního řízení v ČR v převzaté věci** (viz § 115 ZMJS),
- **pouze formulační zpřesnění hlavního důsledku rozhodnutí o převzetí trestního řízení z cizího státu** („přenesení“ důkazů shromážděných v trestním řízení v cizím státě do trestního řízení vedeného v ČR) v § 114 ZMJS.

Vrácení trestního řízení - § 116

Nově stanovený postup pro případ, že se v převzatém trestním řízení objeví důvod pro předání trestního řízení zpět do dožadujícího státu. ČR je v tomto případě státem dožádaným, takže není na místě žádat o „převzetí předaného trestního řízení“. Postup při vrácení trestního řízení je **podobný jako u žádosti o převzetí trestního řízení** (proto se zde také odkazuje na přiměřené užití ustanovení dílu prvního), nicméně **namísto žádosti o převzetí trestního řízení bude třeba sepsat dopis**, který bude obsahovat informaci o vrácení trestního řízení a jeho důvodu (náležitosti žádosti o převzetí trestního řízení lze jinak na tento dopis přiměřeně aplikovat), a **dožadující stát nebude rozhodovat o „převzetí předaného trestního řízení“**. Jelikož po vrácení trestního řízení zůstane v ČR otevřeno původně převzaté trestní řízení (v němž bude rozhodnuto o dočasném upuštění od některých úkonů trestního řízení), bude třeba **vyčkat výsledku trestního řízení v dožadujícím státě**.

Předání / převzetí trestního řízení proti osobě ve vazbě

- Jednou z novinek je též **výslovná úprava předání trestního řízení do cizího státu proti osobě ve vazbě v § 110 ZMJS**, které je **oproti „běžnému“ předání trestního řízení do cizího státu vázáno na další podmínky** (obviněný cizí státní příslušník ve vazbě v ČR, konkrétní důvod pro upřednostnění trestního řízení v cizím státě a některá z podmínek podle § 110/1 věty druhé ZMJS). Vychází se z toho, že jde o **naprosto výjimečný případ předání trestního řízení do cizího státu**, neboť v situaci, kdy skutek, pro který je vedeno trestní řízení, spadá do pravomoci orgánů ČR a obviněný se nachází v ČR ve vazbě, bude zpravidla možno dosáhnout účelu trestního řízení lépe v ČR než v cizím státě (srov. § 105/2 ZMJS).
- **V opačném směru zákonodárce nepovažoval za nezbytné tzv. vazební převzetí trestního řízení z cizího státu výslovně upravovat** a zřejmě vycházel z toho, že na rozhodnutí o převzetí trestního řízení může navázat převzetí osoby z cizího státu a její zadržení jako osoby podezřelé podle § 76 tr. ř. (i v současné době upraveno pouze v čl. 103 POP č. 1/2011).

Předání / převzetí řízení o uložení ochranného opatření - § 111 a 117

- **Nová je dále výslovná úprava předání řízení o uložení ochranného léčení nebo zabezpečovací detence do cizího státu v § 111 ZMJS,** která dopadá na případy, kdy je o uložení ochranného léčení nebo zabezpečovací detence rozhodováno samostatně (viz § 239/1 tr. ř.), typicky poté, co trestní stíhání bylo zastaveno z důvodu nepřičetnosti (viz § 172/1/e) tr. ř.), osoba, o níž má být rozhodováno, se nachází na území cizího státu a její přítomnost u veřejného zasedání nelze zajistit. Řízení o uložení ochranného léčení nebo zabezpečovací detence je sice trestním řízením ve smyslu § 12/10 tr. ř., nicméně specifickým, které zřejmě vedlo k samostatné úpravě, je, že se v něm řeší již jen dílčí otázka (uložení ochranného léčení nebo zabezpečovací detence), a to zpravidla poté, co o skutku již bylo rozhodnuto s účinky věci pravomocně rozhodnuté.
- **Zrcadlově je pak upraveno převzetí řízení o uložení ochranného opatření odpovídajícího ochrannému léčení nebo zabezpečovací detenci z cizího státu (viz § 117 ZMJS).**

Ne bis in idem

Vedle zavedení nového důvodu nepřipustnosti trestního stíhání v § 11/1/k) tr. ř. (viz výše) byl změnovým zákonem nahrazen § 11/4 tr. ř., který v návaznosti na čl. 54 SPÚ stanovil překážku věci pravomocně rozhodnuté vůči rozhodnutím soudů nebo jiných justičních orgánů jiných členských států EU způsobem, že bez dalšího rozšířil vnitrostátní úpravu překážky věci pravomocně rozhodnuté v § 11/1/f),g),h) tr. ř. na rozhodnutí soudů nebo jiných justičních orgánů členských států EU. Ustanovení § 11/4 tr. ř. bylo nevyhovující hned z několika důvodů:

- **týkalo se jen členských států EU**, nikoli států přidružených k provádění schengenského *acquis* (Norsko, Island, Švýcarsko, Lichtenštejnsko),
- zahrnovalo **příliš široký okruh rozhodnutí**, takže bránilo účinné spolupráci,
- nebyla příliš šťastná **konstrukce navázání na vnitrostátní překážku věci pravomocně rozhodnuté v § 11/1/f),g),h) tr. ř.**

Ne bis in idem

- **Nový § 11/2 tr. ř.** je formulován jako **samostatná překážka věci pravomocně rozhodnuté**, neodkazuje na vnitrostátní překážku věci pravomocně rozhodnuté v § 11/1/f),g),h) tr. ř. a **pokrývá rozhodnutí**
 - **soudů nebo jiných justičních orgánů,**
 - **jiných členských států EU nebo států přidružených k provádění schengenského *acquis*.**
- **Nový § 11/2/a) tr. ř.** věcně zahrnuje „odsuzující“ **rozhodnutí, kterými:**
 - **bylo upuštěno od potrestání,**
 - **byl uložen trest nebo ochranné opatření** (zde byla nově stanovena podmínka, že trest nebo ochranné opatření je vykonáváno, bylo vykonáno nebo je nelze podle práva odsuzujícího státu vykonat, dle čl. 54 SPÚ).

Ne bis in idem

- Nový § 11/2/b) tr. ř. zahrnuje **rozhodnutí o zproštění obžaloby a rozhodnutí mající účinky zastavení trestního stíhání**, avšak s **výjimkou případů, kdy**:
 1. nevytváří ve státě, v němž bylo vydáno, překážku věci pravomocně rozhodnuté (viz rozsudek ESD ve věci C-491/07 Turanský),
 2. bylo vydáno výlučně z důvodu, že v jiném státě bylo zahájeno trestní stíhání proti téže osobě pro týž skutek (viz rozsudek ESD ve věci C-469/03 Miraglia),
 3. bylo vydáno výlučně z důvodu, že skutek není trestným činem nebo že nespadá do pravomoci orgánů státu, který takové rozhodnutí vydal,
 4. bylo vydáno výlučně z některého z důvodů odpovídajících důvodům uvedeným v § 11/1/a),c) až e),i) nebo j) tr. ř.
- Výjimky pod body 3. a 4. vycházejí z toho, že **členské státy EU a státy přidružené k provádění schengenského *acquis* jsou množinou samostatných jurisdikcí** a trestnímu stíhání v jiném státě nemohou bránit důvody jako různě vymezená působnost trestněprávních předpisů, milost, amnestie, výsady a imunity, věk pachatele, souhlas poškozeného apod.

Ne bis in idem

- Snahou bylo, **aby § 11/2 tr. ř. co nejvíce odpovídal čl. 54 SPÚ, relevantní judikatuře Soudního dvora EU** (viz rozhodnutí ve věcech C-187/01 a C-385/01 Gözütok a Brügge, C-469/03 Miraglia, C-436/04 Van Esbroeck, C-467/04 Gasparini a další, C-150/05 Van Straaten, C-288/05 Kretzinger, C-367/05 Kraaijenbrink, C-297/07 Bourquain, C-491/07 Turanský) **a faktu, že neexistuje jednotná trestní jurisdikce EU**, ale pouze trestní jurisdikce jednotlivých členských států EU a států přidružených k provádění schengenského *acquis*.
- Čl. 50 Listiny základních práv EU, podle něhož nikdo nesmí být stíhán nebo potrestán v trestním řízení za čin, za který již byl v EU osvobozen nebo odsouzen konečným trestním rozsudkem podle zákona, jsme chápali nikoli jako nahrazení čl. 54 Schengenské prováděcí úmluvy a související judikatury Soudního dvora EU, ale jako směrnici pro jejich výklad, neboť **v realitě velké množství samostatných jurisdikcí nemůže být pravidlo obsažené v čl. 50 Listiny základních práv EU nemůže být bezvýjimečné.**
- Rozsudek Soudního dvora EU ve věci **C-129/14 PPU Zoran Spasic – čl. 54 SPÚ je slučitelný s čl. 50 Listiny základních práv EU.**

Obecná úprava uznání a výkonu cizozemských rozhodnutí

- Obecná úprava uznání a výkonu cizozemských rozhodnutí **soustředěna do části třetí hlavy IV ZMJS.**
- **Hlavní změny oproti předchozí úpravě:**
 - **Opuštěna koncepce dvoufázového řízení o uznání a výkonu, kdy nejprve krajský soud rozhodoval rozsudkem o uznání cizozemského rozhodnutí, včetně případné přeměny trestu nebo ochranného opatření, následně Ministerstvo spravedlnosti vyslovovalo souhlas s převzetím výkonu cizozemského rozhodnutí a příslušný cizozemský orgán souhlas s jeho předáním; teprve poté soud (krajský či okresní podle věcné příslušnosti) rozhodoval, opět rozsudkem, o výkonu cizozemského rozhodnutí, včetně případného zařazení odsouzeného do typu věznice. Podle ZMJS rozhoduje krajský soud jedním rozsudkem jak o uznání, tak o výkonu cizozemského rozhodnutí, včetně případné přeměny trestu nebo ochranného opatření i případného zařazení odsouzeného do typu věznice, a po vyslovení souhlasu Ministerstva spravedlnosti i příslušného cizozemského orgánu s předáním výkonu uznaného cizozemského rozhodnutí krajský soud již jen nařizuje jeho výkon (viz § 124, 129 a 130 ZMJS).**

Obecná úprava uznání a výkonu cizozemských rozhodnutí

Hlavní změny oproti předchozí úpravě:

- **Nové opravné prostředky Ministerstva, resp. ministra spravedlnosti:**

- **Ministerstvo spravedlnosti** je oprávněno podat **stížnost proti rozhodnutí o zamítnutí jeho návrhu** na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí (viz § 125 ZMJS) a **odvolání proti rozsudku o uznání a výkonu** (viz § 127 ZMJS),

- **ministr spravedlnosti** je oprávněn podat **mimořádný opravný prostředek Nejvyššímu soudu** po právní moci rozhodnutí soudu o návrhu Ministerstva spravedlnosti na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí (obdobně jako může předložit Nejvyššímu soudu rozhodnutí soudu o přípustnosti či nepřípustnosti vydání); tato možnost je vyloučena v případech, kdy důvody pro jeho podání mohlo uplatnit již Ministerstvo spravedlnosti v rámci stížnosti či odvolání, avšak neučinilo tak; umožňuje sjednocovat judikaturu (viz § 128 ZMJS).

Obecná úprava uznání a výkonu cizozemských rozhodnutí

Hlavní změny oproti předchozí úpravě:

- V souladu s čl. 10/2 Úmluvy o předávání odsouzených osob z 21. 3. 1983 bylo **v § 124/3 ZMJS výslovně stanoveno, že zákaz zhoršení trestu nebo ochranného opatření při jeho přizpůsobení se týká pouze jeho druhu nebo délky, nikoli však podmínek, za kterých jsou trest nebo ochranné opatření vykonávány** (včetně typu věznice). Ústavní soud sice dovodil, že v důsledku předání výkonu trestu nebo ochranného opatření nesmí dojít k celkovému zhoršení postavení odsouzeného (nález z 21. 2. 2007 sp. zn. I. ÚS 601/04) a výkladové stanovisko Nejvyššího soudu z 28. 11. 2007 sp. zn. 7 Tpjn 303/2007 (R 1/2008) v duchu stejné zásady vyžadovalo, aby české soudy při rozhodování o zařazení do typu věznice opatřovaly potřebné podklady, zejména popis způsobu výkonu trestu v odsuzujícím státě včetně rozsahu omezení odsouzeného. Nicméně judikatura Evropského soudu pro lidská práva tuto zásadu nepotvrzuje, ale naopak spíše vyvrací (zejména usnesení ve věcech Veermäe proti Finsku z 15. 3. 2005 č. 38704/03 a Csozászki proti Švédsku z 27. 6. 2006 č. 22318/02).

Obecná úprava uznání a výkonu cizozemských rozhodnutí

Hlavní změny oproti předchozí úpravě:

- Nově stanoveno nejen **rozhodování o povinnosti k náhradě nákladů převzetí osoby** (tj. eskorty z cizího státu do ČR) stanovených paušální částkou, pokud byla osoba předána se svým souhlasem z cizího státu k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody (viz § 132 ZMJS), ale **též o povinnosti k náhradě nákladů řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí**, tj. nákladů podle § 152/1/a)-d) tr. ř. (**náklady vazby, obhajoby, výkonu trestu odnětí svobody**), a to bez ohledu na souhlas či nesouhlas osoby (viz § 133 ZMJS).
- ZMJS výslovně **umožňuje uznat cizozemské rozhodnutí**, zjednodušeně řečeno, **aniž by byly splněny podmínky pro uznání a výkon** (např. existence mezinárodní smlouvy nebo vzájemnosti, trestnost podle práva ČR), **jde-li o převzetí občana ČR k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody z humanitárních důvodů a dotčený občan souhlasí** (viz § 120/3,4 ZMJS).